

905124 -

-905128 II

Mag. St. Dr.

SALVTATIO

*Serenissimi ac Inuictissimi
Domini, Domini*

VLADISLAI IV.

Poloniæ & Sueciæ Regis;

Electi Magni Ducis Moschonia, &c. &c.

Felicitatem, quam Ecclesia Dei, Collegiumq; nostrum, continuis votis flagitabat; Respubl: & omnes Ciues, animis & constantibus calculis, certatim ambiebant; vniuersi præterea Principes Christiani (excepto nemine) & augurabantur & optabant; vt Te Sereniss: VLADISLAE, in Solio Maiestatis constitutum, Regem nostrum, id est, Dominum simulq; Parentem vnanimiter consalutarem: istam inquam felicitatem, non tam tibi quam nobis, adeoq; Ecclesiæ Sanctæ Dei, ac Respubl: necnon Collegio nostro, vehementer, & ex animo gratulari debemus.

Atque id quidem iure meritissimo.

A 2

Quan-

905127

II

Quantum enim, quamue præstans, ac Diuinum,
Regnorum, & Ecclesiæ Dei bonum sit, bonus ac
laudabilis Princeps: aliæ gentes fortasse carendo
intelligunt; nobis est necesse, ut fruendo, & felici-
tatem nostram diuinitus concessam agnoscamus,
& isto nomine Deum Opt: Max: Sanctosque Pa-
tronos, Regni tutelares, impensè veneremur.

Ac Tu quidem Sereniss: VLADISLAE,
in hoc tantum Regni fastigium, non per otium,
aut aliqua fortunæ blandimenta; sed per labores
formidolosos, & ingentia merita, veluti per gra-
dus ascendisti; priusq; Reipubl: vitam & salutem,
quàm illa tibi Regnum, contulisti.

Vt enim tuas alibi exantlatas curas, & digna
immortalitate laborum tuorum monimenta, hoc
tempore missa faciam: Tu certè, Dei Diuorumq;
auspicijs, Ottomanicam seruitutem, à ceruicibus
nostris depulisti; Tu Sanctas ac venerabiles istas
aras, nomenque Dei nostri, à nefandis abomina-
tionibus pollui, & contaminari vetuisti. Orbis
itaque terrarum testimonio, ac omnium totius
Christianitatis Principum consensu, Pater Patriæ
prius extitisti, quàm in Solio Maiestatis conse-
disti. Sed

Sed præter Tuorum meritorum amplitudinem, quæ & quanta virtutum Tuarum excelsarû, ac Regiarum concordia, quàm suavis, diuinusque concentus, & harmonia? Maiestas non affectata cum ingenita benignitate, Magnanimitas cum animi moderatione, Liberalitas admiranda cum virtutum approbatione, Clementia cum Reuerentiæ significatione, Summa prudentia cum niuea & aperta mente, atque cum illo incomparabili animi candore. Quæ singulæ tantarum virtutum combinationes, singulas easque prolixas Orationes, & Encomia, si quis persequi vellet, deposceret.

Iam illa Rege maximo digna, ingenij magnitudo, quàm inusitata & incredibilis? Omnia perspicere, vt nihil sensum tuû fugiat; Ex adiunctis, prudētī cōiecturâ, subito rem euidenter colligere; ex antea actis quæ ventura sunt, planè secundū euētū, in rebus maximè arduis concludere; subita & nihil meditata, quasi multum ac diu limata promerere, & effunderē. Hæc Tua sunt VLADISLAE Serenissime, quæ si quis diligenter apud animum suum expendat; cogitabit illud, quod olim Philippus, in re longè minoris momenti, ad suum Ma-

gnum Alexandrum: Orbis Imperio non angustâ
Macedoniâ, tanto ac tam diuino animo, opus esse.

Accedit omnium virtutum ac omnis veræ
ac solidæ gloriæ basis & fundamentum, Pietas, &
auitæ religionis Zelus, ac studium; in quo Tu Se-
renissime tantū excellis; quantū ab omni externa
specie, & coloribus vanitatum alienus; Regē, Re-
gnumque, absque vera & viua pietate, stare nullo
modo posse, certo certius existimas. Et verè:
Vt enim sine influxu cæli, nullæ fruges: ita sine
Deo atque Cælo, vanæ ac inanes hominum Re-
gumque cogitationes. Tolle de Regno pieta-
tem! Iam fides, iam vincula generis humani, iam
eminētissima virtus Iustitia tollatur, omnisque
rerum ac hominum confusio inducatur, necesse
est. Idcirco etiam, quanto Regum quisque tu-
endæ religionis studiosior; tanto maior, tanto au-
gustior, tanto ad omnem posteritatem sui nomi-
nis immortalitate, gloriæque nunquam desituro
splendore, commendatior exitit. Atque vt
nubes quæ cælum obscurant, citò transeunt; &
fulguribus ac breui coruscatione interdum editâ,
in fumum vertuntur: ita Principes illi, qui verita-
tem de

tem de Cælo euocatam, aut in umbrare, aut oppri-
mere aggressi sunt; licet plurimum in colligenda
fama sudassent; attamen eodem momento glori-
am omnem, quo & ipsam vitam, exuerunt.

Quamobrē perge age Sereniss. VLADISLAE,
& summarum virtutum Regiarum amplissimos
ordines explicans, inde telam omnem, ab ipso ca-
pite exordire; ac primum istum lapidem angula-
rem, obfirmatum & stabilem pone; vt Religionē
auitam, non modo sartam tectamque conserues,
verum etiam eius dignitatem augeas, & amplifi-
ces.

Fallūtur enim & in graui, ac pernicioso
errore versantur ij, qui ad Principes Prouinciam
tuendæ religionis pertinere haudquaquam arbi-
trantur; cū ipsa veritas altissima, REGES, Eccle-
siæ suæ Nutritios, id est, beneficos altores, & pro-
pagatores, nuncupari, & esse velit.

Quemad-
modum enim, Cor in humano corpore (quod
Principis officium repræsentat) sensuum omni-
um & intellectus arcem, Caput videlicet, Spiriti-
bus tenerrimis, à se mirabili artificio elaboratis re-
creat: aut quemadmodum Sol, tametsi inferior
existit, attamen firmamenti stellas illuminat: pari
ac gemi-

ac gemina ratione, bonus & laudabilis Princeps,
Religionem animare, illiq; lumen ac splendorem
afferre; inter primas suæ Maiestatis partes, omni-
no habere debet.

Floruit hac summa laude, (vt recentissima,
& spirantia Tuæ peraugustæ Domus Regalis, ex-
pla non attingam.) IAGELLO VLADISLAUS,
cuius nomen gloriâ præpotens, non sine felici
omine præfers, Atauus Tuus gloriosissimus: qui
(mirabile dictu) & ipse Apostoli munere, in in-
formandis ad religionem suis populis, functus est;
& à Bohemis Regnum sibi oblatum, eò quòd in
Hussitana hæresi deponenda pertinaciores essent;
nullo modo acceptare voluit.

Atque duabus columnis, hic Tuus Diuus
Atauus, Rex ad omnem posteritatem longè cele-
bratissimus, Regnum suum, suamq; famam con-
stabilire voluit; Ecclesiâ & Academiâ: ratus id
quod omnino certissimum est, absque pietate &
Sapientiâ, nullum Imperium, nullam, Nominis
Maiestatem efflorescere posse.

Hæc atque similia Regum & Regnorum or-
namenta, Serenissime VLADISLAE, Tui Re-
gni pri-

gni prima principia, hæc Tuæ Dominationis fun-
damenta, imò firmamenta sunt. Ab his felici-
ter exorsus, ibis in expeditiones, ibis in prælia, ibis
in confertissimas hostium acies; & vbiq̃ue prospe-
ritatem, victoriam, & nominis gloriam, cum ipsa
æternitate duraturam, felix & fortunatus metes.

Nec dubitas (quæ Tua prudentia est) præsto
adesse, quæ suum VLADISLAVM, vt olim
certæ Prouinciæ fatalem sibi Scipionem, etiam at-
que etiam deposcunt.

Præsto est LIVONIA
fraude ac dolo intercepta, virtute & felicitate tua
vindicanda.

Præsto PRUSSIA, quam VLADI-
SLAVS victor, VLADISLAVO vindici, Arauus
Atrnepoti commendat.

Præsto fallax & nun-
quam à Te susceptis, in ea, immensis laboribus di-
gna MOSCHOVIA; quæ suâ olim deditioe, nūc
astrorum periodo, & flagitio rupti fœderis; non-
nisi Tibi, Tuæque inuictæ virtuti, vel inuita incur-
uabitur.

Gliscunt & alibi, cineribus dolosis
consopitæ flammæ, quæ ne in aliquod incendium
erumpant, Patriamque nostram corripiant; diui-
nâ VLADISLAVI prouidentia opus est.

Nec tantum foris, sed etiam domi, & in vi-
sceribus

ſceribus Patriæ permulta ſunt, quorum alia tibi
tranquillanda, alia dedolanda, alia pro ſuis cuiuſq;
iuribus & priuilegijs contra omnem violentiam
firmanda, pleraque in ordinem & orbitam reuo-
canda; ad extremum vt Regem Te, id eſt, Nu-
men beneficum & ſalutare omnibus exhibeas;
meritorum tuorum ſeminaria, in omne genus ho-
minum effundenda ſunt.

Sic fiet, vt quod vniuerſi, & ſinguli augura-
bamur; & eâ de cauſâ (quod miraculo proximum
eſt) incredibili conſenſione, omnes, vnum, ex
omnibus, tam libenter quàm fortiter, ſine vlla cu-
iuſquam interceſſione, in tanta hominum & or-
dinum varietate, Te Regem noſtrum decerne-
bamus: vt inquam, Amor Ciuium, Deliciæ gen-
tis, Gloria & nunquam intermoriturum decus
Poloniæ; denique in dies, magis ac magis (quem-
admodum iam planè eſſe cepiſti) PATER PA-
TRIAE dici, haberi que pergas.

Quod vt Maieltati Tuæ felix, fauſtum,
fortunatumque ſit; Capitulum noſtrum Venera-
bile, atque adeò vniuerſus totius Diœceſis Craco-
uienſis Clerus, effuſis votis & animis ardentibus
vnicè

vnice apprecatur. Cuius quidem Capituli, atque simul vniuersi Ordinis Ecclesiastici, qui Regno huic inclyto in rebus Diuinis omne officium præstat; Iura, prærogatiuæ, immunitates, ac Priuilegia; Diuorum Regum, ac Principum Polonia, pietate aucta & amplificata; Maiestatis verò ac Reipublicæ autoritate firmata & stabilita: vt sub tutela & patrocínio Regio, diuinitus Tibi demandato, non modò tutò ac securè, illibata ac inuiolata conquiescant; verùmetiam vt incrementa felicesque progressionés magis ac magis capiant: eo nomine Maiestatem Tuam obnixè, vehementer, & submissè; compellamus, exoramus, ac obtestamur.

Nos verò inde, singuli & vniuersi, Deum Opt: Max: Conditorem & Seruatorem huius Regni, publica voce exorabimus; atque ab eius cælesti Maiestate, ad Sacrosanctas aras, illud Supplicationibus assiduis efflagitabimus; vt Te Solem & Animam huius Reipubl: Ecclesiæque Sanctæ, his potissimum perturbatis temporibus, columnam; quàm diutissimè, saluum & incolumem, omniq̃ue prosperitate affluètem, Regno huic amplissimo

plissimo & vniuersis Christianis gentibus conser-
uet: vt cum Diuos Maiores Tuos, Prudentiâ, Iu-
stitiâ, Fortitudine, Clementiâ, victorijs, ac trium-
phis antecelles; Serenissimum Patrem Tuum, ac
Proauum SIGISMUNDOS, necnon Diuum IAG-
GELLONEM Atauum Tuum; annis Imperij Re-
gnique Tui, si non superare, saltem adæquare
possis.

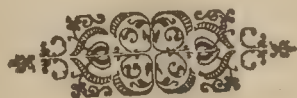
Vobis etiam, Serenissimi PRINCIPES,
non possumus, non magnoperè gratulari;
in quos præsens lætitia redundat vel maximè: qui
in hoc iustissimo luctu, ex amisso vtroque pien-
tissimo Parente; coniunctione & sanguine Fra-
trem, beneficio & beneuolentiâ verè Parentem,
Regem optimum, vnà nobiscum, Diuinâ pro-
uidentiâ nacti estis. Agite nobilissima Rega-
lis Sanguinis decora: Crescite in Regna, &
Imperia, supremosque & eminentissimos in Ec-
clesia Dei honores; ac digna vobis, digna æmu-
latione Regis optimi, digna Maioribus vestris,
exantlando facinora; excelsa vota, & animorum
Vestrorum desideria, felicibus auspicijs perfici-
cite. Tuæ

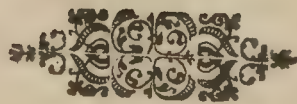
TVæ ad extremum. Serenitati Serenissima
INFANS, in hac Tua mæstissima orbitate,
atque in hoc tenerrimo virgineo flore, sine Pa-
tre, sine Matre, Dei arbitratu & voluntate con-
stitutæ; quid aliud isto die, vniuerso Regno so-
lenni, apprecer: nisi, vt Regem optimum Pa-
rentis vtriusque loco habens, præstoleris promif-
siones, ac benedictiones Dei ex alto.

REGVM REGI continuis votis, ad Sanctissi-
mas aras supplicabimus, vt ipse Dominus Domi-
nantium, in hac Tuâ solitudine virginali, multi-
plicet curam suam super Te; tribuat Tibi Ange-
lum prouidentia suæ cælestis, vt Regibus Atauis
progenita, & ipsa Nouella Regalis Oliuæ,
consociata Regali thoro, fias demum.

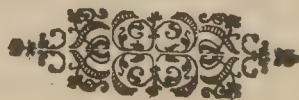
OLIVA REGVM.

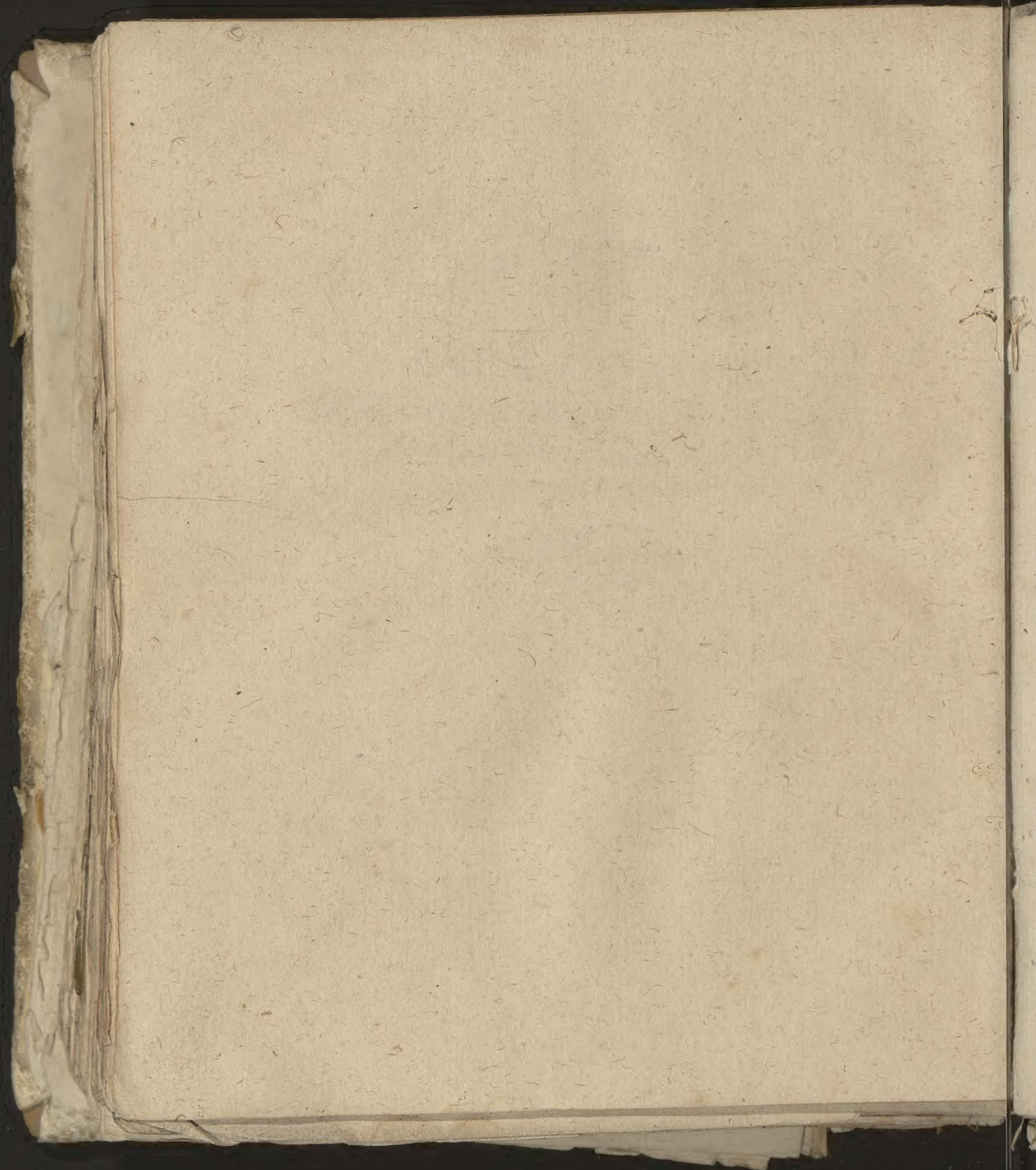
DIXI.

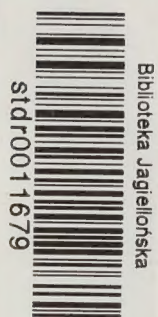

CRACOVIAE,
In Officina Andrea Petricouij, S. R. M. Typogr.
Anno Domini, M. DC. XYVIII

stdr0011679

Biblioteka Jagiellońska

